

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **LITÓZ, s.r.o.**, se sídlem Ottova 312, Rakovník, zastoupena JUDr. Martinem Tocikem, advokátem se sídlem Moskevská 1461/66, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2022, č. j. 24909/22/7100-20116-050485, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2022, č. j. 54 Af 11/2022 - 20,

t a k t o :

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Kasační stížnost se zamítá.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž zamítl její odvolání proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (dále jen „OFŘ“) ze dne 27. 10. 2021, č. j. 39417/21/5300-21442-712243 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím OFŘ v přezkumném řízení podle § 123 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), částečně změnilo své rozhodnutí ze dne 9. 3. 2021, č. j. 6647/21/5300-21442-712243, a ve zbytku potvrdilo třicet jedna dodatečných platebních výměrů, které vydal Finanční úřad pro Středočeský kraj, územní pracoviště v Rakovníku.

[2] Krajský soud napadeným usnesením věc postoupil podle § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Krajskému soudu v Brně jako soudu místě příslušnému. Krajský soud má totiž za to,

že orgánem, který ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. vydal ve věci rozhodnutí v prvním stupni, je OFŘ, které sídlí v Brně. Přezkumné řízení podle daňového řádu nelze chápat jako pokračování odvolacího řízení či jako řízení tvořící s odvolacím řízením jeden celek. Jedná se o samostatné řízení o dozorčím prostředku, relativně nezávislé na původním správním řízení. Proto nelze místní příslušnost dovozovat od místní příslušnosti správního orgánu prvního stupně, jenž rozhodoval v doměřovacím řízení. Svůj názor podpořil odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2018, č. j. Nad 80/2018–59, nebo ze dne 28. 4. 2021, č. j. Nad 73/2021–156.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Usnesení krajského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, a to z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Domnívá se, že judikatura, na niž odkazuje krajský soud, není na věc aplikovatelná, a sama poukazuje naopak na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2021, č. j. Nad 148/2021–45, podle kterého je mezi rozhodnutími vydanými v přezkumném řízení a původními rozhodnutími úzká provázanost. Proto je místně příslušný krajský soud podle sídla správního orgánu, který rozhodoval v původním řízení v prvním stupni. Stěžovatelka ve svém případě shledává úzkou souvislost mezi napadeným rozhodnutím a rozhodnutím vydaným v původním řízení, neboť jeho výsledek byl v přezkumném řízení zčásti revidován, a domnívá se proto, že k projednání a rozhodnutí o věci je příslušný Krajský soud v Praze, v jehož obvodu sídlí Finanční úřad pro Středočeský kraj.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

III. Přerušení řízení a rozhodnutí rozšířeného senátu

[5] Na otázku místní příslušnosti krajského soudu při přezkumu rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení podle § 123 odst. 5 daňového řádu existovaly v judikatuře Nejvyššího správního soudu v době podání kasační stížnosti odlišné právní názory. Jeden ze senátů proto již dříve předložil tuto otázku rozšířenému senátu. Vzhledem k tomu, že odpověď na ni byla pro nyní projednávanou věc zásadní, tj. mohla mít vliv na rozhodování soudu o věci samé, předseda senátu usnesením ze dne 12. 10. 2022, č. j. 1 As 214/2022 - 22, řízení přerušil.

[6] Rozšířený senát vydal dne 29. 11. 2023 rozsudek č. j. 5 As 84/2022 - 30, kterým odpověděl na předloženou otázku. Tím odpadla překážka, která bránila rozhodnutí v této věci, a soud proto podle § 48 odst. 6 s. ř. s. rozhodl, že se v řízení pokračuje.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná, má rovněž požadované náležitosti, byla podána včas a oprávněnou osobou. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Po takto provedeném posouzení dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

pokračování

[8] Podle § 7 odst. 2 věty první s. ř. s. *[n]estano-ví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.*

[9] Z výše uvedeného zákonného ustanovení je zřejmé, že kritérium, podle něhož je třeba určit místně příslušný soud, je pojem „věci“ (srov. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 5 As 84/2022 - 30, bod 26).

[10] Totožnost věci je podle ustálené judikatury dána totožností účastníků a totožností předmětu řízení. V případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je přitom totožnost předmětu řízení představována totožností napadeného rozhodnutí správního orgánu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 2 As 63/2011 - 60). Jak ovšem uzavřel rozšířený senát v citovaném rozsudku (bod 36), rozhodnutí vydané v přezkumném řízení podle § 123 odst. 5 daňového řádu je zjevně jiným rozhodnutím než rozhodnutí vydané v původním řízení: *„[s]kutečnost, že rozhodnutí vydané v přezkumném řízení dopadá na tutéž osobu (stěžovatele) a v rovině hmotného práva se týká týchž daňových povinností, tedy v tomto smyslu „též“, čeho se týkaly platební výměry vydané v původním řízení, není rozhodná. Podstatné je, že jde o dvě různá jednání veřejné správy (dvě odlišná správní rozhodnutí vydaná v prvním stupni za odlišných procesních podmínek – jedno v prvním stupni „běžného“ daňového řízení, druhé v prvním stupni povoleného přezkumného řízení).“*

[11] Naopak kritérium úzké provázanosti není přípustné při určování místní příslušnosti, neboť není – na rozdíl od pojmu „věc“ – v zákoně stanoveno. Užitím tohoto kritéria by Nejvyšší správní soud vybočil z toho, jak je pojem „věci“ za běžných okolností dosavadní judikaturou vykládán (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2011, č. j. 7 Ans 9/2011 - 106, a ze dne 22. 11. 2011, č. j. 1 Ans 10/2011 - 86). Rozšířený senát sice připustil, že se lze za určitých podmínek odchýlit od prostého významu slov zákona, avšak v této otázce pro odchýlení se neshledal žádné výjimečné důvody.

[12] S ohledem na to dospěl rozšířený senát k závěru, že: *„[k] řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému v přezkumném řízení dle § 123 odst. 5 daňového řádu je podle § 7 odst. 2 s. ř. s. místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má sídlo správní orgán, který rozhodoval v prvním stupni v přezkumném řízení,“* (rozsudek rozšířeného senátu č. j. 5 As 84/2022 - 30, bod 46).

[13] V nyní projednávané věci stěžovatel před krajským soudem napadl rozhodnutí žalovaného (Generální finanční ředitelství). Ten rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, které vedlo přezkumné řízení podle § 123 odst. 5 daňového řádu v prvním stupni. Sídlo Odvolacího finančního ředitelství leží v obvodu Krajského soudu v Brně, a proto místně příslušným podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je v řízení o žalobě tento krajský soud. Napadené usnesení, jímž byla věc postoupena Krajskému soudu v Brně, je proto správné a zákonné.

V. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů posoudil kasační stížnost jako nedůvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. ji zamítl.

[15] O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně v rozhodnutí o žalobě, a to podle pravidel o náhradě nákladů řízení o žalobě samotné (§ 60

s. ř. s., tedy zásadně podle procesního úspěchu účastníků řízení o žalobě). Řízení o kasační stížnosti proti usnesení řešícímu otázku místní příslušnosti je totiž „vnořeno“ do řízení o žalobě (rozsudek rozšířeného senátu č. j. 5 As 84/2022 - 30, bod 50).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2023

Ivo Pospíšil
předseda senátu